

# Andrew Korybko: Odklon Arménie z CSTO vrací Gruzii zpět do hledáčku USA. Příprava barevné revoluce

- CZ24 News | 13. října 2023

**GRUZIE: Zatímco se oči většiny lidí soustřeďují na Blízký východ, Arméni nuceně vyklidili oblast Náhorního Karabachu a v Gruzii se chystá barevná revoluce.**

Jde o oblasti, které jsou pro USA – vzhledem k jejich poloze – strategicky velmi zajímavé. V Arménii se vládě podařilo za tu „správnou“ vyměnit již před časem, což mělo za důsledek předání části země Ázerbájdžánu, samozřejmě za asistence EU.

Nyní tedy došlo k tomu, k čemu v důsledku tohoto rozhodnutí dojít muselo: Arméni byli nuceni opustit oblast, kterou jejich předci obývali po staletí.

Zároveň to staví do tíživé situace samotnou vládu, která se náhle musí nějak postarat o ohromné masy lidí, za což si však v podstatě může sama.

Ale poněkud bouřlivá politická situace není zdaleka jen v Arménii.

[Blížící se](#) odchod Arménie z CSTO zůstane bez spolehlivého přístupu k NATO přes Gruzii bezvýznamný, ale současné gruzínské úřady pravděpodobně nebudou souhlasit.

Proto se pod záminkou „protestu“ proti impeachmentu liberálně-globalistického prezidenta spouští další vlna nepokojů barevné revoluce.

Předseda gruzínského parlamentu požadoval od USA vysvětlení poté, co bezpečnostní služby odhalily plán na změnu režimu financovaný USAID v hlavním městě Tbilisi.

Tři Srbové z CANVAS, organizace odpovědné za organizaci „buldozerové revoluce“ ve své zemi v roce 2000, byli minulý týden zatčeni pro podezření, že učili místní takzvané „aktivisty“, jak svrhnout vládu. Po výslechu zemi opustili, ale skandál poukázal na další pokus o destabilizaci.

Před tímto posledním incidentem Gruzie obvinila Ukrajinu z podněcování nepokojů proti jejím úřadům, což Kyjev přirozeně popřel. Shodou okolností však ukrajinský poslanec Aleksej Gončarenko o víkendu napsal na Telegram, že „jsme připraveni být spojenci USA ve všech vojenských operacích, silnější než Británie.“

Stalo se tak po zprávách, že Ukrajina provedla bezpilotní útoky proti údajným Ruskem podporovaným súdánským rebelům, pravděpodobně jménem USA, pokud je to pravda.

V tomto kontextu jsou tvrzení bezpečnostních služeb o účasti Ukrajiny na nejnovějších plánech na změnu režimu jejich země věrohodná, i když Kyjev nebyl přímo zapojen do skandálu z minulého týdne.

Nabízí se tedy přirozená otázka, proč vůbec zaměřují na Gruzii, když jde o prozápadní zemi, která chce oficiálně vstoupit do EU i NATO. To, co se děje dnes, je vlastně druhá fáze téhož procesu, který byl zahájen před šesti měsíci.

V březnu se USA pokusily svrhnout tamní vládu na základě toho, že jejich navrhovaná legislativa pro zahraniční agenty amerického typu (obdoba zákona, FARA, který platí i v samotných USA) údajně naznačovala tajnou touhu obrátit se na Rusko.

Na tomto tvrzení nebyla žádná pravda, ale posloužilo to k zažehnutí nakonec neúspěšné barevné revoluce zaměřené na otevření druhé zástupné válečné fronty v nové studené válce.

Následující analýzy se ponoří do strategických machinací a odhalí falešnou záminku za tímto plánem.

Gruzínská konzervativně-nacionalistická vláda prosazuje vůči Rusku překvapivě pragmatickou politiku, navzdory jeho oficiální touze vstoupit do EU a NATO.

Odmítli na Rusko uvalit sankce nebo mu vyhrožovat kvůli Abcházii a Jižní Osetii. Z tohoto důvodu začal Západ připravovat své liberálně-globalistické zástupce na vzpouru.

Tato kampaň byla zahájena předčasně v reakci na připravovanou legislativu vlády, která by jí umožnila lépe zvládat tyto rostoucí liberálně-globalistické hrozby a nakonec je časem neutralizovat. Západ cítil, že jeho příležitost otevřít druhou frontu proti Rusku přes Gruzii se rychle blíží, a tak v březnu vydal rozkaz k zahájení hybridní války.

Návrh byl rychle stažen, čímž byl odstraněn základ, na kterém tyto liberální globalistické skupiny vyzývaly k rezignaci. Konečným výsledkem bylo, že vstoupilo v platnost jakési příměří, kdy všichni mlčky souhlasili s tím, že situaci prozatím zmrazí ze společného zájmu.

Důvod, proč vše v posledních měsících opět rozmrazilo, souvisí s kombinací domácího a regionálního vývoje.

Na domácí frontě zahájila konzervativně-nacionalistická vláda obžalobu proti liberálně-globalistickému prezidentovi, což opozice podporovaná Západem viděla jako mocenskou hru, která porušila jejich neformální příměří z letošního jara.

Zároveň se liberálně-globalistická vláda sousední Arménie začala rozhodně odvracet od Ruska a směrem na Západ.

Když se Západu nepodařilo otevřít druhou frontu proti Rusku na jižním Kavkaze přes Gruzii, tento blok se obrátil ke svému „plánu B“ pokusit se tak učinit přes Arménii vyprovokováním dalšího karabašského konfliktu, což mohlo zatáhnout Kreml do regionálního sporu, kdyby si nedal pozor.

Obavy z etnických čistek a genocidy záhy vyhnaly asi 100 000 karabašských Arménů, kteří se z území před časem předanému Ázerbájdžánu, raději dobrovolně přestěhovali do Arménie.

Účelem vyprovokování tohoto velkého toku obyvatelstva bylo použít tyto takzvané „zbraně masové migrace“ k vyvinutí tlaku na arménskou vládu, aby buď dokončila svůj prozápadní protiruský kurz nebo ji nahradí v barevné revoluci, pokud odmítne.

Tento plán stále probíhá, ale pokud bude úspěšně realizován a nebude vyvážen skutečnou vlastenecko-multipolární revolucí, Arménie pravděpodobně vystoupí z Ruskem vedené CSTO.

Ministr zahraničí Sergej Lavrov se s tímto scénářem již vyrovnal, když jej nedávno označil za „suverénní rozhodnutí této země,“ ale regionální důsledky zůstanou zvládnutelné, dokud nebude mít NATO poté spolehlivý přístup do Arménie.

V tom spočívá obnovený strategický význam Gruzie, protože její pragmatická konzervativně-

nacionalistická vláda pravděpodobně nepodpoří mocenskou hru tohoto bloku, a proto je právě v tuto chvíli opět cílem eliminace a výměny za vládu loutkovou.

Závěrem lze říci, že blížící se odchod Arménie z CSTO zůstane bez spolehlivého přístupu k NATO přes Gruzii bezvýznamný, ale současné gruzínské orgány pravděpodobně nebudou souhlasit.

Proto se pod záminkou „protestu“ proti impeachmentu liberálně-globalistického prezidenta spouští další vlna nepokojů barevné revoluce. Pokud Západ zvítězí, mohla by se na jižním Kavkaze otevřít druhá fronta proti Rusku.

AUTOR: Andrew Korybko

[ZDROJ](#)

Zpracoval: Slovanka/Necenzurovaná Pravda